

За седам година 400 кандидата и конгресмена примило десет милиона долара, да би пропагирани очување најоштријих санкција према Кастровој Куби. – Преображење после исплате

Још један доказ да су новац и политика у слепој љубави изнад сваког убеђења и идеологије, изашао је на видело, ових дана, у Вашингтону. Око 400 конгресмена и кандидата за место представника на Капитол хилу, напунило је своје џепове са више од десет милиона долара. У замену за овај џепарац, који им се исплаћује последњих седам година, дисциплиновано одрађују домаћи задатак: ако су до тада подржавали омекшавање ембарга према Куби, диктира се да хитно промене мишљење, и постану заговорници најдуготрајнијих санкција у новијој историји света. Ако су одувек гласали за блокаду Кубе, задатак им је да у томе остану доследни до последњег даха, не обазирјући се на нове ветрове у Вашингтону, и осталом делу света.

Истраживање које је објављено ових дана, урадила је непрофитна организација из Ди Сија „Паблик Кемпејн“, а занимљиво је да јавност, па ни „прозвани“ конгресмени не оспоравају наведене чињенице. Напротив, објашњавају, да је врбовање уз плаћање, легални начин политичког деловања у САД. Фондови за (пот)плаћање, стижу из Мајамија, чврстог језгра антикастровске емиграције Америчко-кубанског удружења за демократију (ПАК). Паковци истичу како је додељивање новца за пропагирање одређених мера, уставно право сваког удружења да учествује у политичком процесу. „Синдикати финансијски подржавају оне који се залажу за права радника, јеврејска заједница издваја новац да би помогла израелске кандидате. Испада да једино није у реду што ми подржавамо избор и деловање оних представника који ће гурати нашу ствар: да се америчко пословање и туризам на Куби услови падом Кастровог режима и демократским променама у нашој првобитној отаџбини, објаснио је Маурисио Клавер-Кароне, директор вашингтонског огранка ПАК-а.

Они, попут многих других интересних група у САД, кешом помажу подобност. Резултати нису изостали, иако су суме које дају амерички Кубанци малене у поређењу са огромном финансијском подршком лобија за реформу здравства или банкарског пословања.

Осамнаест конгресмена, који не долазе из средина са јаком кубанском базом, променило је свој став о ембаргу, баш некако у време када су примили донацију. Међу њима су Мајк Мекинтајер из Северне Каролине, који је до пре пет година упорно гласао за лабављење санкција према Куби, а променио је мишљење када је од ПАК-а добио четрнаест и по

хиљада долара, Денис Кардоза, демократа из Калифорније преокренуо се у исто време за још мању своту од десет хиљада, док су са републиканцем Џоном Шимкусом из Илиноиса, паковци најјефтиније прошли. Било је довољно три хиљаде долара да се предомисли.

Ипак Мекинтајер тврди да његово освешћивање нема никакве везе са новцем већ са филозофијом: „Срце ми се у једном тренутку филозофски променило. Не можемо да се залажемо за људска права и демократију у преокеанским земљама, а да овакве промене не захтевамо у нашем најближем суседству”, изјавио је преобраћени посланик.

Међу хонорарцима Пак-а је и 53 демократа у америчком представничком дому који су председници Ненси Пелоси упутили овог месеца писмо са захтевом да се „не мења америчка политика према Куби”. Свако од њих у просеку добио је по 16.344 долара, наводи новообјављена студија. Укупно је за ове потписе и додатну логику из ПАК-а отишло 850.000 долара.

Највише пара отишло је ипак на републиканце. Сенатор и председнички кандидат (2008) Џон Мекејн добио је 183.415 долара, али су конгресмен из Мајамија Линколн Диаз Баларт и његов брат Марио као чланови „Америчко-кубанског кокуса за демократију” добили сваки више од 360.000 долара.

Истраживања јавног мњења наговештавају да међу америчким Кубанцима ембарго стар безмало пола века и забрана путовања не уживају више јасну већинску подршку. Док је био сенатор, председник Обама залагао се за знатно ублажавање санкција које многи сматрају анахронизмом из хладноратовске ере. Ступивши на дужност председника он је олабавио прописе путовања на Кубу, али само за америчке Кубанце. Флексибилнији су и прописи за научну и културну размену. Да би цео овај хладноратовски пакет отишао у историју, потребно је, како је ових дана поручивао председник Обама, да кубанске власти покажу вољу да поправе стање људских права и политичких слобода. За то време паре цуре у супротном правцу из Мајамија.

(Политика)